

19.1x41.62	1	6	עמוד	המודיע - כותרת	17/05/2024	90257735-8
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790						

יצחק מתתיהו טננבוים

"העליונות היהודית"

בארץ ישראל, מודח מכל סימן וזכר לעיירה היהודית המסורתית. הקיבוצים והמושבים היוו את הדוגמה איך ביקשה התנועה הציונית לראות את 'המפעל הציוני' נראה על אדמתה...מולדת.

הדוברים הציוניים והספרות הציונית האלילי 'עבודה עברית' ומדינה חופשית, עד כדי מלחמה מקיפה ועיקשת נגד היהודי שומר המצוות. 'הסוכנות היהודית' — הזרוע הציונית אשר השתלטה על ארץ ישראל בתקופת המנדט הבריטי — סגרה את גבולות הארץ לפני יהודים חרדים. מעטים מאוד מבני 'העיירה היהודית' זכו לקבל 'סרטיפיקט' [אישור עליה].

'יהודי העיירה' חיים וקיימים

לפי המוסכמות הפוליטיות של מנהיגי התנועה הציונית, לא נועדו אנשי "העליונות היהודית" להיות חלק מנופה והווייתו של המדינה הציונית, אלא אם כן יסירו מעליהם את העול היהודי מהר פני, וימירו את הדת היהודית ב"ישראליות חילונית".

החובה לזכור ולא לשכוח, כי עד פרוץ מלחמת העולם ה-2 הצליחה התנועה הציונית — גם במרמה ובנוכלות — לעקור את היהדות האמיתית מהמוני הצעירים שהיוו את חוט השדרה של ההתיישבות הציונית בארץ ישראל.

לפי אמות המידה החילוניות של ה'ציונים' — הם אלה אשר 'כבשו' את ה'מולדת' מהפלשתינים, וליהודי 'הישוב הישן' [כפי שכינו את היהודים החרדים ויוצ"ח שעלו לארץ ישראל לפני ה'ציונים'] הועידו שתי בירויות: או שהם מורדים בדתם ונעשים חילוניים — כפי שקרה לבתים רבים, רחמנא ליצלן — או שהם נשארים בתחומי הגינת הצר בעיר העתיקה ובמאה שערים. הרצל אף חזה את כליאת רבניהם בקסקיטנים...

אבל לראות את יהודי אירופה המסורת-יים, 'יהודי העיירה' שלא שינו שמם ולבושם ולשונם, נאחזים בארץ ישראל ברמ"ח ובשס"ה, תוקעים יתדות עמוק-עמוק באדמת אבות, בונים מוסדות וטפחות, קריות ועיירות — זאת לא עתה על דעתם.

'החזון הציוני' — חלום שווא

אם לא די בכך — בהכוננת מנהיגי היהדות החרדית השתלבה תנועת אגודת ישראל גם בזירה הפוליטית. ואם להעריך מדוע הסכימו ה'ציונים' של המדינה שזה עתה קמה לשלב את היהדות החרדית בתוכם, אין זו אלא מפני שהם קיוו והאמינו, כי בדרך זו יביאו את צעירי היהדות החרדית לא 'שילוב פוליטי בלבד, כי אם גם, ובעיקר, לשילוב חברתי ואזרחי'.

קיומה של היהדות החרדית היא סתירה מוחלטת לחזון הציוני. גם 'משכילים' כמו על העם הזה, גם 'משיחיסטים' ביקשו להכריעו בתעתועיהם, גם קומוניסטים וסקרייקים — יהודונים שמכרו נשמותיהם לשטנים — ביקשו לעקור את היהודי החרדי מגוף האומה, והם לא הצליחו.

פשעה ההיסטורי של 'התנועה הציונית', הוא מיזעור הציפיות היהודיות לכדי פרוטה שחוקה של 'להיות עם חופשי בארצנו', ותו לא. וקשה מכולן — גזירת התקווה היהודית הנשגבה בגאולה שלמה.

המאבק החברתי והפוליטי המתחולל בשרידיה המפוייחים של "מדינת היהודים" ההרצלית, הינו סתימת גולל סופית על האידיאולוגיה הלאומנית של "חובבי ציון", אשר עליה התבססה ההסתדרות הציונית בעת הקמתה של מדינת ישראל. המשאלה הציונית שה"שטטטעל" היהודי הפוך ל"שמורת טבע"... התבררה כתקוות-שווא.

טעותה הבסיסית והעקרונית של ישראל החילונית, שהיא החליפה את ה'עליונות היהודית', האנושית והאנטי גזענית, ביישות 'ציונית'. הפרופ' המנסה להשיב את המדינה להרצלית שוגה בתקוותו.

אשר ארע בשמחת תורה בעוטף עזה, וכל המתחולל בעקבותיו בארץ ובעולם, הוא תעלומה נוספת במסתורי סוד השרידות של העם היהודי באלפי שנות גלותו. אבל, למען האמת, אחינו בני ישראל נמשכים ליהדות, גם כדי לזכות לפיענוח התעלומה של ה'עליונות היהודית' על ידי משיח צדקנו.

הרצל את רעיון העליונות היהודית כסכנה קיומית למפעל הציוני. בספרו "אלטנוילנד", שבו תיאר הרצל את מדינת ישראל העתידית, הוא ניבא את עלייתה של מפלגה דמונית, המונהגת על ידי 'הרב גייער', אשר מנסה להשליט על המדינה תפיסת עולם גזענית.

מי שרעיונו סבור ש"עליונות יהודית" היא "תפיסת עולם גזענית", טרם נגע ב:א"ב של יהדות. מי שכך דמיין לא השאיר שריד משפחה באומה היהודית. מי ש'ניבא' "סכנה קיומית למפעל הציוני" נסתמו עיניו מלראות את הסכנה הקיומית דווקא ב'ציונים' שלו אשר בגדו ב"עליונות היהודית". המציאות כיום שאין יורשים ל'עליונות ההרצלית, לעומת ההתפתחות הפלאית של מתנגדיה — מזאת מתעלם המטיף הפרופסורי.

עד כמה הוא רחוק מן האמת היהודית הצרופה, ניתן להבין מהמסקנה שלום, הסות-רת כל כך את האמת של היהודי התורני: "אם רעיון העליונות היהודית ינצח את הציונות, זה יהיה סוף הבריית ההיסטורית בין היהודים לבין רעיונות של צדק אוניברסלי, זכויות אדם, דמוקרטיה והומניזם. היהדות תכרות ברית עם הגזענות, האפליה והאלימות". האומנם כך?! אוי ואבוי ל"גזענות ישראלית" זו.

טיהור "הגזע היהודי"

שלטון הולך ושלטון בא והארץ לעולם עומדת. פוליטיקאי הולך ופוליטיקאי בא וההנהגה הרוחנית של האומה בלתי פוסקת וקיימת בנפם עליון. מלבד שברים ופדקים, ולעיתים אף בורות ומחפורות, לא השאירו אחריהם שריטים פוליטיים חילוניים שריד ופליט שטובת האומה היהודית [מה השאירו ומה ישאירו ישראלים 'ציונים' באומה דיהודית...]

לעומת זאת, מורשתם הרוחנית, באומר ובכתב — כמו גם יוצאי חלציהם שיחי' של מאורי האומה התורניים — קיימת ועומדת ומונחלת לדורות הבאים. לפיכך, כל מבטנו והסתכלותנו על המאורעות הפוליטיים מצטמצמים לארעיות ולזמניות שבהם.

מציאות שאינה מוטלת בספק היא, שמרכזו הרוחני של העם היהודי שב לארץ ישראל לאחר אלפיים שנות גלות, בתנאים ובנסיבות אפופי סוד ועטופי תעלומות. לא כך תוכננו הדברים על ידי המוח האנושי.

התנועה הציונית עשתה כל אשר לא-ידה 'לטהר' את הגזע היהודי מ'היהודי הגלותי', ועוד לפני השואה השקיעה כל מאמציה בהקמת 'בית לאומי' חופשי וחילוני

לעיתים אנו משתוממים להיווכח, עד כמה פרופסורים יהודיים, בוגרי אוניברס-יטה 'עברית' בירושלים, רחוקים בל-יכך מהוויות יסוד של העם היהודי, מהלכות בסיסיות של התורה היהודית, ומהליכות מולדות של האומה היהודית.

כך כותב פרופ' יובל נח הררי: "השקפת העולם העיקרית שמתחרה כיום בישראל נגד הציונות, היא האידיאולוגיה של עליונות יהודית. אידיאולוגיה זו מקודמת על ידי קנאי דת שמאמינים שהיהודים כן עליונים על בני אדם אחרים, ולכן ראוי לתת ליהודים זכויות ית על חשבון זכויותיהם של אחרים".

דנים אנו את פרופ' הררי לזכות — כי זו חובתו של היהודי החרד לדבר ה' — על ששגיאותיו בקשר ל"עליונות יהודית" מופרכות מן היסוד. נראה שלא נולד בארמונותינו התורניים, ולא רכש את מדעיו היהודיים מהתורה הקדושה בישיבה התורנית, ולא הוגש לפניו "מסכת אבות" מאוצר הספרים היהודי.

"העליונות היהודית", כפי שהפרופ' מכנה את עולמו של היהודי התורני — כמשתקף ממאמרו הארוך והנוקב — היא אכן מוסכמת על העם היהודי המחובר לתורתו ולאמנתו, אך דווקא משום כך, דווקא משום ש"אתה בחרתנו מכל העמים", אנו מחוייבים להיות בני-האדם הטובים עלי-אדמות, להתנהג לזולת בכבוד ובנימוס, ולהתנהל כישרים וכהגונים באנושות.

מי שנפשו חשקה לדעת באמת מה "העליונות היהודית" מחייבת את היהודי אשר נולד ומתחנך על ברכיה, עליו ראשית כל: להחליף את האוניברסיטה בהיכל הישיבה הקדושה, ללמוד את התורה לכל פרטיה ודקדוקיה, ללא כל דעות קודמות כי אם באובייקטיביות מלאה, ולרכוש את "העליונות היהודית" בדיוק כפי שניתנה לנו בהר סיני.

"גזענות ישראלית"

איננו מתייחסים לא לנטייה הפוליטית ולא להשקפה הלאומית של כותב המאמר. אנו דנים רק בהנחה הרעיונית שלו, אשר פוסלת את היהודים המחזיקים עצמם ב"עליונות יהודית", אשר כאמור גובעת מהוסר הכרה בסיסית ביהדות הרוחנית, הערכית והמוכרת, כפי שמשקפת מהיהודים החרדים לדבר ה'.

כותב פרופ' הררי: "לניצחון העליונות היהודית יהיו השלכות לא רק במרחב, אלא גם בזמן... כבר ב-1902 זיהה בנימין זאב